

Adoremus

Biuletyn oblatury przy klasztorze
Mniszek Benedyktyniek-Sakramentek w Warszawie

sierpień 2024 (9/45)

ŻERTWY JEZUSA

Ponieważ Bóg ustanowił ten Instytut dla chwały swego Syna, pogrążonego w nieskończonych poniżeniach w Najświętszej Eucharystii, dusze, które są do niego powołane, koniecznie muszą żyć w anielskiej czystości przez zupełne oderwanie od siebie samych. Kiedy jakaś osoba wstępuje do zakonu, może to czynić dla zbawienia swej duszy i osiągnięcia wiecznej szczęśliwości, lecz w przypadku Instytutu Najświętszego Sakramentu jedynym motywem jej decyzji powinna być służba chwale tej Tajemnicy. Dlatego zakonnice Najświętszego Sakramentu są nazwane jego żertwami. Łatwo zrozumieć tego przyczynę. Są żertwami, ponieważ jedynym celem ich życia jest uwielbianie Boga ofiarowanego i nieustannie wyniszczającego się pod postaciami chleba i wina. Są żertwami Jezusa w Najświętszym Sakramencie, aby przez zupełną ofiarę z siebie złożyć hołd nieskończony (gdyby było to możliwe) sakramentalnemu bytowi Jezusa, który On unicestwia codziennie w naszych sercach dla chwały Ojca. (...) Gdyby żertwa kultu starotestamentalnego przeznaczona na zabicie, miała zdolność używania rozumu, to na pytanie, jaki jest motyw jej postępowania: dlaczego przyjmuje pokarm itd., odpowiedziałyby, że jako żertwa przeznaczona na całopalenie żyje po to jedynie, by umrzeć i w każdej chwili pragnie śmierci. Dlaczego śmierci? „Dlatego – rzekłyby – aby moim zniszczeniem uznać i podkreślić nieskończoną potęgę Bożego Bytu”. To samo czyni Jezus Chrystus w Hostii i to samo my wszystkie powinnyśmy czynić, naśladując Go. (...) Jezus w Najświętszym Sakramencie w dwojaki sposób czci swego Ojca: po pierwsze, składając Mu hołdy przez nieskończone uniżenie swej Boskiej Osoby, po drugie, oddając się w niewolę grzesznikom (jeśli można użyć takiego wyrażenia). Tak, powiedzmy to, zachowując cały należny Mu szacunek: Jezus stał się poręczycielem grzeszników, okupem mającym zadośćuczynić Boskiej sprawiedliwości w całej jej surowości. W pierwszym wypadku, wyniszcza się

nieskończenie w hołdzie dla Boskiego Majestatu, w drugim zaś, pogrąża się jakby w podwójnym unicestwieniu, przyjmując na siebie ludzkie nędzy.

(Matka Mechtylda, *Prawdziwy duch wieczystych adoratorek Najśw. Sakramentu Ołtarza*)

OFIARA 1944 ROKU

31 sierpnia 1944 roku w bombardowaniu naszego klasztornego kościoła zginęli m.in.:

Kapłani:

Ks. prof. Józef Archutowski, wykładowca UJ,
Ks. Michał Rozwadowski, kapelan klasztoru,
Ks. Leonard Hrynaskiewicz, jezuita,
Ks. Jan Mazerski, salezjanin.

Benedyktynki sakramentki:

Matka Maria Tomea Koperska, podprzeorysza i mistrzyni nowicjatu,
S. Maria Klara Zdrojewska,
S. Maria Innocenta Załuska,
S. Maria Anna Kowalska,
S. Maria Benedykta Kiljańska,
S. Maria Teresa Tomaszewska,
S. Maria Magdalena Schmitz de Grollenbourg,
S. Maria Antonina Borkem,
S. Maria Klemensa Rudnicka,
S. Maria Alojza Tryc,
S. Maria Gertruda Barejka,
S. Maria Modesta Szkiłondz,
S. Maria Czesława Turak,
S. Maria Joachima Karcz,
S. Maria Ignacja Rejewska,
S. Maria Bernarda Marczuk,
S. Maria Róża Karczewska,
S. Maria Agnieszka Tokarska,
S. Maria Małgorzata Zalazek,
S. Maria Jadwiga Puchała,
S. Maria Flawia Polakowska,
S. Maria Józefa Olędzka,
S. Maria Elżbieta Naruk,
S. Maria Władysława Pogonowska,

S. Maria Anzelma Matuszczak,
S. Maria Andrzeja Słowacka,
S. Maria Stanisława Przemyska,
S. Maria Augustyna Zalewska,
S. Maria Kolumba Sumińska,
S. Maria Katarzyna Kuźmińska,
S. Maria Hilaria Kraków, nowicjuszka,
S. Maria Barbara Siwek, nowicjuszka,
S. Janina Przykop, postulanka.

Córki Najczystszego Serca NMP:

S. Olga Klemensa Czaban,
S. Józefa Żydek.

Requiescant in pace!

OBCHODY 80. ROCZNICY POWSTAŃCZEJ OFIARY SAKRAMENTEK

W tym roku obchodzimy 80. rocznicę wydarzeń, które na zawsze zmieniły historię naszego klasztoru. 31 sierpnia 1944 roku, gdy Powstanie znacznie osłabło, po zapowiedzianym przez Niemców bombardowaniu, w gruzach śmierć znalazły 34 mniszki benedyktyнки sakramentki, 4 kapłanów i około 1000 osób ludności cywilnej Warszawy.

Zachęcamy do udziału 31 sierpnia, w sobotę o godz. 15:00 w Medytacjach Gregoriańskich, w ramach projektu *In terra deserta*, poświęconych męczeństwu. Tytuł *Maiolem caritatem* – Nikt nie ma większej miłości wskazuje na główny motyw oddania swojego życia. Nasza kościelna schola gregoriańska *Vox Clamantis* wykona antyfony Oficjum i Mszy Świętej przeznaczone na wspomnienie męczenników. W przerwach usłyszymy fragmenty „Dziennika duchowego” s. M. Ignacji od Baranka Bożego i kroniki klasztornej z czasów II wojny światowej. Wprowadzenie teologiczne do medytacji wygłosi ks. dr Jacek Wiliński, dyrektor Wydziału Spraw Kanonizacyjnych naszej archidiecezji. Następnie odbędzie się spotkanie w ramach projektu SAKRAMENTKI’44 ze wszystkimi, którzy chcą poznać proces zbierania informacji i świadectw dotyczących ofiary naszych Sióstr. W czasie spotkania będzie można nabyć książki przybliżające historię wojenną naszego klasztoru.

Tradycyjnie zapraszamy także na uroczystą, rocznicową Mszę świętą, która w tym roku będzie sprawowana dnia 1 września, w niedzielę, o godz. 17:00, której przewodniczyć będzie abp Antonio Guido Filipazzi, Nuncjusz

Apostolski w Polsce, w intencji wszystkich poległych w Powstaniu Warszawskim.

Po Mszy świętej będzie możliwość zejścia do krypty i modlitwy za zmarłych.

Tydzień później, 8 września o godz. 18:00, nasza oblatka, mgr Katarzyna Majcherek zabierze nas w podróż w czasie i podczas spotkania odkryje przed nami historię naszego kościoła i klasztoru, bo choć jest on przede wszystkim miejscem modlitwy i nieustannej adoracji Pana Jezusa w Eucharystii, to jest także pomnikiem i świadkiem historii Polski. Szczegóły dostępne na stronie internetowej klasztoru oraz w gablocie w kruchcie kościoła.

KTO SZUKA - TEN ZNAJDUJE

Od kilku lat trwa intensywne poszukiwanie i gromadzenie informacji o Siostrach, które 31 sierpnia 1944 roku, złożywszy akt ofiarowania swego życia, zginęły pod gruzami kościoła i klasztoru. To niebywale żmudny, ale i bardzo satysfakcjonujący proces – 34 kobiety, 34 historie powołania, miłości Boga i bliźniego, 34 różne charaktery i charyzmaty, ale akt ofiary, który je łączy sprawia, że stały się niemal jednością. Teraz staramy się, by każda „odzyskała swoją twarz” i by świat dowiedział się o ich historiach, które są niezwykle inspirujące.

Udało nam się nawiązać kontakty z rodzinami Sióstr, uzyskać zdjęcia, dokumenty, historie rodzinne. Niektóre zaskakują, inne śmieszą i wzruszają. Niesamowite wydaje się, że po 80 latach ich postacie są tak żywe w ich pamięci.

Jak wygląda proces poszukiwania? Najpierw starałyśmy się ustalić parafię, z której pochodziła dana Siostra. Jeśli zachowała się metryka urodzenia, jest to łatwiejsze, ale w większości przypadków możemy polegać tylko na spisie miejscowości urodzenia Sióstr, który przetrwał w archiwum. Potem następowało poszukiwanie metryk urodzenia w serwisie Polskiego Towarzystwa Genealogicznego. Jeśli się znajdowała metryka po polsku – można się z niej było dowiedzieć nie tylko, kiedy Siostra się urodziła, ale także, ile lat mieli jej rodzice, jaki uprawiali zawód i czy potrafili pisać. Jeśli metryka była po rosyjsku – z czasów zaborów – potrzebowaliśmy pomocy. W diecezji siedleckiej w tłumaczeniu metryk urodzenia pomógł nam ks. prał. Bernard Błoński – dyrektor archiwum diecezjalnego.

Nawiązanie kontaktu z parafią i pomoc księży proboszczów była i nadal jest bezcenna. Ks. Ireneusz Głowacki, proboszcz w Miastkowie Kościelnym, dotarł do siostrzenicy s. Barbary Siwek i zmobilizował ją, by do nas przyjechała. Z tego spotkania nie tylko zostało nam zdjęcie s. Barbary, którego wcześniej nie miałyśmy, zdjęcia i opowieści rodzinne, ale także list, który napisała do swojej siostry

30 maja 1943 roku. Możemy w nim przeczytać m.in.: „Kochana siostrzo, proszę Cię tylko, żebyś się nie wyparła swojej wiary, choćby Ci przyszło i za nią zginąć, bo tu na tym świecie to wszystko przemienie, a na tamtym czeka nas wieczna radość, jak sobie zasłużymy. I my tu w klasztorze każdego dnia jesteśmy przygotowane na śmierć, bo nie wiadomo, co nas jeszcze czeka, ale nam jest bardzo wesoło i szczęśliwe jesteśmy, bo jesteśmy z Panem Jezusem”.

Z kolei w Janowie Podlaskim ks. Stanisławowi Grabowieckiemu udało się dotrzeć do siostrzenicy s. Czesławy Turak. I tu kolejna niespodzianka – zachowały się nie tylko zdjęcia z czasów młodości, ale również zdjęcie Siostry w habicie, których nie miałyśmy w archiwum. A także kolejne listy do rodziny. W jednym z 14 maja 1943 roku czytamy: „Miałyśmy znów taką noc okropną i bardzo niebezpieczną, musiałyśmy iść pod kościół i Przenajświętszy Sakrament był zniesiony, dla bezpieczeństwa modliłyśmy się obok Pana Jezusa tak, że lęk śmierci zupełnie nie przerażał przy Panu Jezusie, ogromna moc ofiar padła, Bóg nas zachował, ale na jak długo?”.

Przeszukiwałyśmy także archiwa państwowe, IPN czy PCK, ale niestety tutaj informacji żadnych dodatkowych nie udało nam się pozyskać. Okazało się, że w rodzinach Sióstr były także inne powołania zakonne. Dzięki pomocy w dostępie do archiwum oo. karmelitów, księży marianów, sióstr posłanniczek czy marylek udało nam się uzyskać informacje o s. Elżbiecie Naruk, s. Innocencie Załuskiej czy matce Tomei Koperskiej.

Wciąż poszukujemy informacji zwłaszcza dot. s. Janiny Przykop (ur. 1924 r.) – postulantki i s. Hilarii Kraków – nowicjuszek.

Choć w ostatnich latach udało się nam pozyskać kolejne zdjęcia Sióstr, to nadal nie wiemy jak wyglądało 10 z nich.

W przygotowaniach do ewentualnego rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego ważne jest stworzenie portretu każdej z 34 Sióstr. Dlatego zdecydowałyśmy się przygotować cykl książek, w których będziemy opowiadać ich historie życia. Pierwsze dwie będą dotyczyć m. Tomei Koperskiej, doktor filozofii i s. Ignacji Rejewskiej, której fragment dziennika duchowego przetrwał niemal cudownie powstańczą pożogę.

Zbieramy także świadectwa tego, jak ofiara Sióstr i ich bohaterska postawa w czasie wojny oddziałują na współczesne pokolenie. Jeśli chcesz się podzielić swoim świadectwem, napisz na adres: siostry.1944@gmail.com

s. M. Józefina OSB ap

REGUŁA ŚWIĘTA - DROGA DO NIEBA

Fragmenty „Dziennika duchowego” s. M. Ignacji

Siostra Maria Ignacja od Baranka Bożego, Stefania Rejewska, urodziła się w Warszawie 29 grudnia 1898 roku w rodzinie protestanckiej. Jak sama wspomina na jednej ze stron cudownie ocalałego z Powstania dziennika duchowego, w wieku 12 lat „umiała rozeznaczyć fałsz nauki luterańskiej o odpuszczaniu grzechów”, dlatego głównym powodem jej przejścia na łono Kościoła katolickiego był sakrament pokuty. Zachowane zapiski są niezwykłym dowodem jej głębokiego życia wewnętrznego. Choć czuć w nich piętno pesymizmu teologii protestanckiej, to znajdujemy tu także wiele pociechy. Oto fragmenty jej dziennika z października 1943 roku o Regule:

Reguła św. Ojca Benedykta, duchem Bożym owiana, skąpana w blaskach niebiańskich, tchnie tajemniczym urokiem, zachwyci serce, podbija umysł, kształtuje, urabia, rozpala wolę – zwycięsko owłada całym jestestwem człowieka, który jej się poddaje jako mistrzyni niezawodnej, doświadczonej, pełnej mądrości, umiaru i męstwa. Księgę mego zakonnego prawa biorę ze czcią do ręki, otwieram na pierwszych słowach przedmowy: „Słuchaj, o synu, napomnień miłującego ojca...”. Jakiż serdeczny wstęp! Jak dobrze usposabia do radośnie żarliwego przyjęcia wszystkich pouczeń, wskazań, nakazów, zawartych w niej postanowień!

Czytam dalej ze wzrastającym zapalem; ogień wewnętrzny coraz bardziej płonie... Znajduję się pod wrażeniem – tworzą się poglądy – zdaję sobie sprawę, iż na umysł Wielkiego Zakonodawcy padały podczas pisania jasne promienie pochodzące z wysoka, od Ojca Światłości... Dusza ma odczuwać głęboki nadprzyrodzony czar.

Reguła nasza święta cała prze-pojońska, na wskroś przeniknięta duchem wiary, przenosi na wyżyny, każe wznosić się w górne krainy, wprowadza w pełnię nadprzyrodzonego życia – powietrze tutaj ożywcze i czyste – nic nie ma wspólnego z ułudą i marnościami, z braniem życia na wzór synów tej ziemi. Ona wskazuje drogę do nieba, co z początku może się wydawać ciasna i wąska, pośród wybojów, ciernista czy też kamienista, miejscami stroma, urwista; stopniowo wszakże wraz z postępem wewnętrznym zatrać będzie ostrość i chropowatość, aż się zamieni w niby gładki, przestronny gościniec, po którym „się biegnie z niewymowną słodyczą miłości” Bożej (RB, Prolog).

Reguła święta – to „perła ukryta przed wielu”. Na ogół za mało się wnika w jej głębię i treść; przeto zbyt nisko ceni, niedostatecznie wypełnia. Niestety, my ludzie ograniczeni, nastawieni na to, co doczesne, uchwytnie zmysłami – nie umiemy szukać ani odnajdywać skarbów duchowych utajonych pod osłoną słów, nie zadając sobie trudu, by dotrzeć do jądra, do samej istoty rzeczy.

Widząc tylko skorupę, przechodzimy mimo... Przez taką niemądrość jakże traci się wiele i marnotrawi... i nie korzysta z częstszych sposobności do uwielbienia Boga! A tu chwila za chwilą mija i z dniem każdym życie upływa...

Wracamy do hasła naszego zakonu: „Aby we wszystkim był Bóg uwielbiony”. Słowa te wyjęte z Pierwszego Listu Księcia Apostołów, pełne miłości i gorącego zapалу, dla nas walczących pod Regułą św. Benedykta są niby okrzykiem wojennym, triumfalnym, wypisanym na sztandarze, który dzierżyć należy wysoko: ze wszelkich bojów, utarczek i zmagających wewnętrznych wychodząc zwycięsko. „We wszystkim”, a więc w każdej myśli, słowie i czynie, wychwalać mamy Przedwiecznego, przez śluby uroczyste stawszy się Jego niepodzielną własnością i rzeczą świętą na podobieństwo poświęconego kielicha używanego przy ołtarzu.

Zapraszamy do kościoła Mniszek Benedyktyniek-Sakramentek pw. św. Kazimierza Królewicza, Rynek Nowego Miasta 2 w Warszawie:

– w niedziele Msza święta o godz. 9:00 i 17:00, pon.-sb.: godz. 8:00 – w każdą niedzielę i czwartek całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, w trakcie której nagłaśniane jest oficjum: o godz. 17:00 Nieszpory (MLG), łacińskie, śpiewane – w czwartki o godz. 19:00 wspólna Godzina Czytań i Kompletu (MLG) zakończone błogosławieństwem eucharystycznym.

KALENDARZ LITURGICZNY

6 VIII (wt.) Święto Przemienia Pańskiego

15 VIII (czw.) Uroczystość Wniebowzięcia NMP

Msza święta: godz. 9:00 i 17:00

19 VIII (pon.) Wspomnienie św. Jana Eudesa, prezbitera

20 VIII (wt.) Wspomnienie św. Bernarda, opata i doktora Kościoła

22 VIII (czw.) Wspomnienie NMP Królowej

Tego dnia przypada [337. rocznica wyjazdu paryskich mniszek, fundatorek naszego klasztoru w Warszawie.](#)

Godz. 9:00 Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem Ks. Kard. Kazimierza Nycza z wieczystą profesją monastyczną i konsekracją dziewic S. M. Józefiny OSB ap

26 VIII (pon.) Uroczystość NMP Częstochowskiej

WYDARZENIA W SIERPNIU

1 VIII (czw.) 80. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego

31 VIII (sb.) godz. 15:00 [medytacje gregoriańskie o męczeństwie *Maiorem caritatem nemo habet* – Nikt nie ma większej miłości;](#) godz. 16:00 [projekt SAKRAMENTKI 44 – spotkanie z rodzinami Sióstr, promocja książek](#)

1 IX (nd.) godz. 17:00 Msza święta pod przewodnictwem abp. Antonio Guido Filipazzi, Nuncjusza Apostolskiego w Polsce w intencji poległych w Powstaniu Warszawskim (po Mszy świętej zejście do krypty i modlitwa za zmarłych)

8 IX (nd.) godz. 18:00 spotkanie z historią kościoła i klasztoru sakramentek – prelekcja mgr Katarzyny Majcherek, zwiedzanie kościoła.